

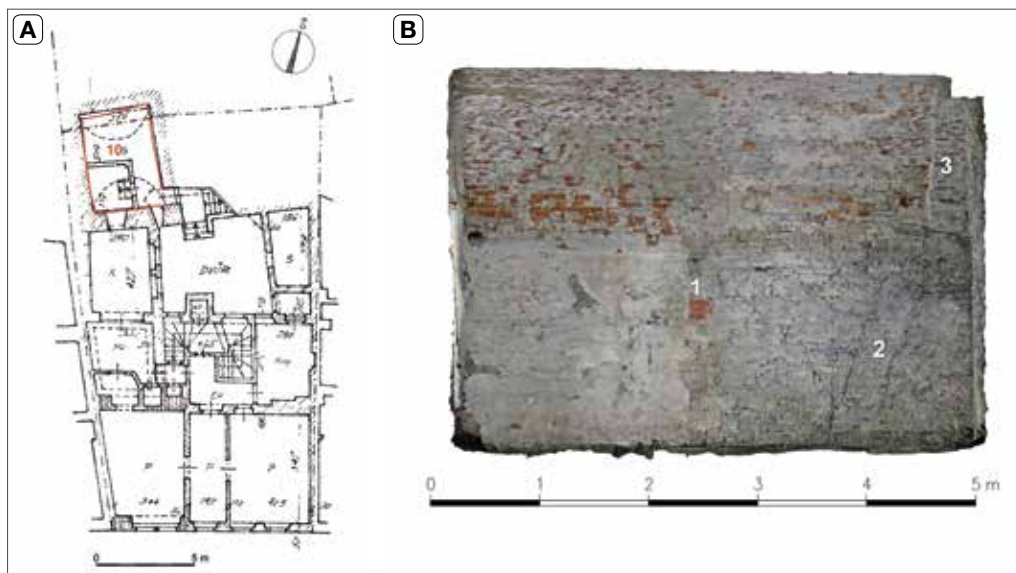
STAVEBNĚHISTORICKÉ A OPERATIVNÍ PRŮZKUMY A DOKUMENTACE PROVEDENÉ NPÚ ÚOP V PRAZE V ROCE 2019

Provádění operativních průzkumů a dokumentace (OPD) představuje hlavní náplň činnosti referátu výzkumů, průzkumů a dokumentace (Kateřina Knotová, Anna Piskáčková). Na provádění OPD se podíleli i další kolegové z odboru evidence, dokumentace a IS (Ladislav Bartoš, Kristýna Kalousková) a z odboru archeologie (Matouš Semerád). Nálezové zprávy z níže uvedených akcí OPD jsou uloženy v dokumentačním fondu pracoviště.

Praha 1-Hradčany, čp. 164/IV, Úvoz 16, dům U Bílé čelisti suterén dvorního křídla se stopami staré terasové zdi, valeně klenutá místnost (sklep) v zadním domě

Zpracovatel: Ing. arch. Matouš Semerád, Ing. arch. Ladislav Bartoš

Na přelomu let 2018 a 2019 jsme realizovali operativní průzkum a dokumentaci spodního (podzemního, suterénního) podlaží dvorního křídla měšťanského domu čp. 164 (obr. 1: A). Prostor přiléhající k sousedské parcelní zdi čp. 163 je založen do prudkého svahu, ačkoli v organizaci domu se nachází v 1. patře. Vstupuje se do něj z terasového schodiště. Průzkum byl vyvolán úpravou vnitřních prostor suterénu – povrchů stěn a položením nové podlahy. Při této příležitosti byly odhaleny veškeré líce kamenného zdiva i cihlového zdiva klenebního. Suterén má obdélný půdorys o stranách 4,84 × 3,45 m a je zaklenut půlkruhově valenou klenbou. Obvodové zdi jsou postaveny z lomové opuky, klenba je postavena z cihel formátu 28 × 13,5 × 5,5 cm. Jižní obvodovou zeď prolamuje šterbinové okénko, které se vyhýbá navazující části dvorního křídla. Nejzajímavější nálezová situace se nachází v severní polovině západní obvodové zdi suterénu (obr. 1: B), kde líce zdi reaguje na starší terénní situaci. To se projevuje přibližně 30 cm širokou drážkou šikmo vzhůru stoupajícího zdiva po celé výšce odhaleného líce zdi až k patě cihelné klenby tak, jako by drážka kopírovala stoupání svahu. Domníváme se tedy, že se může jednat o negativ odbouraného čela staré terasové zdi. Výstavba této zdi by mohla souviset s postupnou konsolidací zadních částí parcel stoupajících do prudkého svahu a zde vznikajících teras domů po požáru Malé Strany v roce 1541. Výstavbu vlastního suterénu klademe do let 1759–1763.



Obr. 1. Praha 1-Hradčany, Úvoz čp. 164/IV.

A – zakres nového zaměření suterénu (červeně), do vyhodnocení stavebněhistorického průzkumu SÚRPMO z roku 1974. **B** – ortogonální pohled na západní obvodovou zeď sklepa s cihelnou půlkruhově valenou klenbou (horní polovina snímku). 1 – otisk recentní příčky; 2 – šikmo stoupající drážka uvažovaného negativu terasové zdi; 3 – cihelný pas přiložený k čelu severní obvodové zdi (foto a úprava M. Semerád, 2019).

Praha 1-Malá Strana, Petřínské sady – Růžový sad, kaple sv. Kříže – Kalvárie

Zpracovatel: Ing. arch. Anna Piskáčková

Kaple Kalvárie (obr. 21) je členěna na suterén s jedinou místností ze západní strany zahroubený do terénu, přízemí s hlavním prostorem a sakristií, malou kruchtou v patře nad sakristií a půdu,



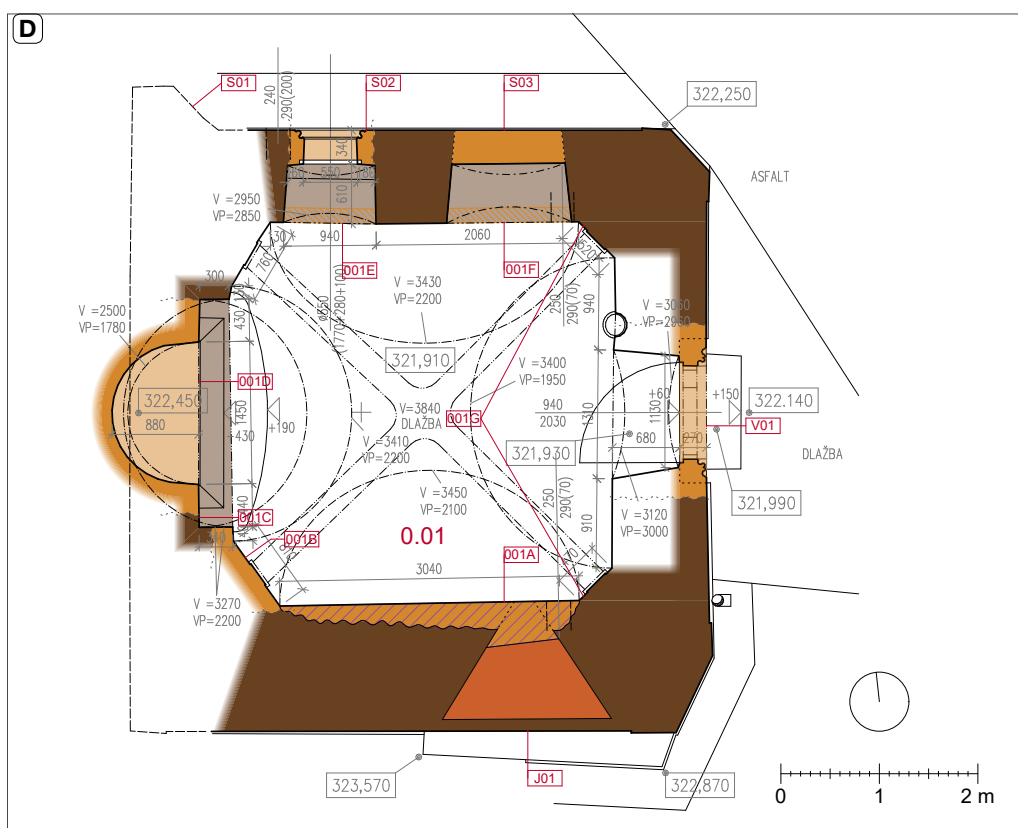
Obr. 2. Praha 1-Malá Strana, Petřínské sady, kaple sv. Kříže – Kalvárie.

A – celkový pohled od severozápadu;

B – severní stěna v suterénu s odstraněnou přízdívkou; pod oknem v západní části stěny odhalený starší parapet s ozdobnou výmalbou; ve východní části stěny odhalená nika zazděného staršího vstupu, jejíž špalety jsou také ornamentálně vymalovány;

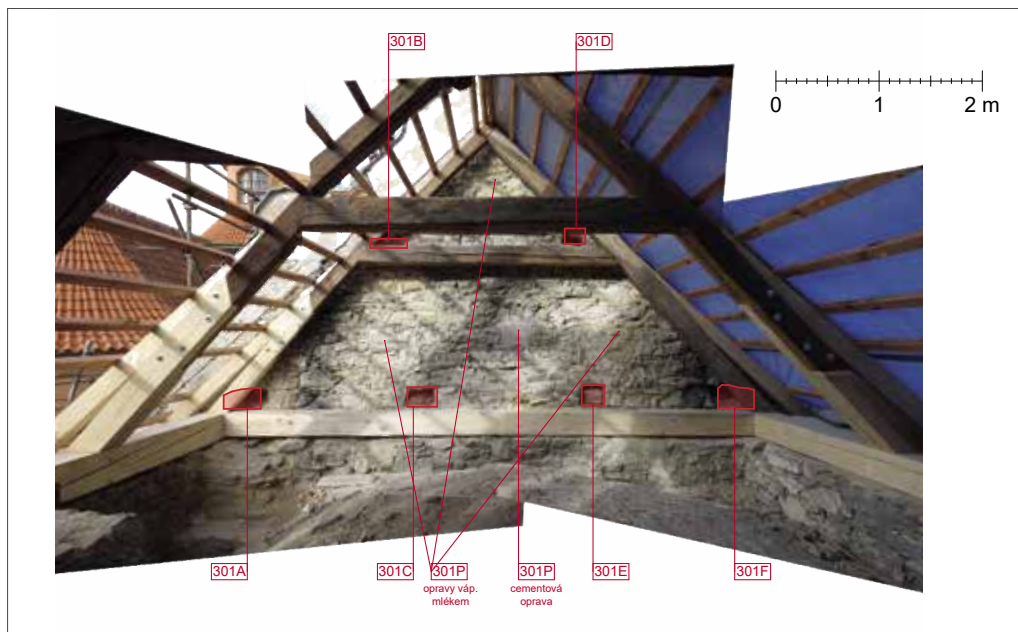
C – jižní stěna v suterénu s odstraněnou přízdívkou; odhalená nika s lichoběžníkovým půdorysem ve východní části stěny (foto A–C: Anna Piskáčková, A: 2020, B+C: 2019).

D – analytický půdorys suterénu: **hnědá** – fáze 1 – baroko, opukové zdivo na pískovou maltu (nejspíše 30. léta 18. století nebo 2. polovina 18. století); **oranžová** – technologický krok před fází 4 – vyplnění niky s lichoběžníkovým půdorysem sutí; **okrová** – fáze 4 – historizující obnova (2. polovina 19. století); **okrová šrafa** – odstraněné zazdívkky z fáze 4; **růžová šrafa** – nové zazdívkky vytvořené v průběhu průzkumu roku 2019 (do podkladu podle stávajícího zaměření Vladislavem Martínkem a Jiřím Chmelířem analyzovala A. Piskáčková, 2019).



kam lze vystoupat po žebříku z kruchty. Během průzkumu byly aktualizovány poznatky o stavebním vývoji kaple, a to především díky odhalenému zdivu v exteriéru a v suterénu, který při předchozím průzkumu v 90. letech 20. století vůbec nebyl přístupný.

K zásadním objevům došlo v suterénu (obr. 2: D) díky odstranění cihlových přízdívek na severní a jižní stěně. Ve východní části severní stěny (obr. 2: B) byla nalezena nika se zazděným starším vstupem (dnešní vchod vede v ose východní stěny). V západní části severní stěny se nachází kruhové okno, pod nímž byl nalezen starší parapet, který patrně patřil k oknu obdélnému. Těmto nálezům odpovídají i vyobrazení kaple z 1. pol. 19. století. Na parapetu i v nise bývalého dveřního otvoru se zachovala hlazená jemná písková omítka s ozdobnou výmalbou. Tato omítka byla určena jako nejstarší na opukovém zdivu kaple. Nejstarší zdivo je zděné na obdobnou jemnou žlutou pískovou maltu a patrně pochází z 30. let 18. století. Současný dveřní otvor s historizujícím pískovcovým portálem (obr. 4) na východní stěně a oba kulaté okenní otvory vedoucí do suterénu byly provedeny asi až ve 2. polovině 19. století. Na jižní stěně suterénu byla odstraněna přízdívka a za ní nalezena rozměrná neomítaná lichoběžníková nika nejasného účelu (obr. 2: C). Pro zazdívkku staršího vstupu i přízdívkky v suterénu byl používán již formát cihel plných (CP).



Obr. 3. Praha 1-Malá Strana, Petřínské sady, kaple sv. Kříže – Kalvárie. Půda, západní štít s červeně vyznačenými kapsami po trámech nejstaršího krovu (fotoplán A. Piskáčková, 2019).

Z nich je vyzděna i půlkruhová nika zaklenutá konchou na západní stěně, která půdorysně zasahuje až pod podestu před západní fasádou kaple.

Složitější stavební vývoj byl prokázán u podesty a schodiště vedoucího na západní straně do přízemí kaple. Zdivo podesty bylo složeno z opuky a cihel menších formátů, starších než CP. Pilíře nesoucí schodiště obsahovaly druhotně použité kamenické články (zřejmě ostění otvorů a části zábradlí) a byly vyzděny z cihel různých formátů. Šmorce pro pilíře byly do čelní strany podesty vysekány dodatečně, navíc byla tato strana podesty omítnutá. Vše nasvědčuje tomu, že schodiště mělo dříve jiný průběh – dvě ramena symetricky vycházející z podesty na severní a jižní straně. Schodiště je takto se dvěma do oblouku zahnutými rameny zachyceno na mapě stabilního katastru i na dobových vyobrazeních. Starší průběh schodiště se patrně propasal také do oválného půdorysu zděného zábradlí, které vystupuje po obou stranách západní fasády kaple a na severní straně je viditelně založeno na starší opukové stěně. Ke zjednodušení schodiště a jeho přesunutí na západní stranu podesty asi došlo kolem poloviny 19. století, ještě před úpravou suterénu.

Zatím neuspokojivě interpretované nálezy byly odhaleny před vstupem do kaple pod podestou schodiště. Byly zde odhaleny opukové stěny zděné na žlutou pískovou maltu s pečlivě vyrovnaným lícem a mezi nimi rub klenby z téhož materiálu, a to nad místem, kde se dnes v suterénu nachází půlkruhová nika. Tyto konstrukce se půdorysně nekryly s podestou. Nález možná ukazuje na původně jiný stavební záměr a může posunout vznik kaple až do 2. poloviny 18. století, kdy měla být zchátralá křížová cesta opravována.

V krovu byly rozpoznány tři stavební fáze. Po nejstarší z nich zůstaly pouze kapsy ve štítu kaple (obr. 3). Další fáze je prezentována krovem z tesaných trámů s kolíkovými spoji, který mohl být zhotoven již v 18. století, ale možná až v 1. polovině 19. století. Při poslední obnově krovu se již uplatňovaly řezané trámy a spoje ocelovými hřebíky. To by odpovídalo možné větší opravě kaple ve 2. polovině 19. století, ale stejně tak mohly být trámy nahrazeny až v 90. letech 20. století, kdy byla prokazatelně vyměňována také krytina kaple.

Praha 1-Nové Město, čp. 753/II, Jungmannovo náměstí 19, františkánský klášter, nálezy zejména v patře kláštera

Zpracovatel: Ing. arch. Ladislav Bartoš

Operativní průzkum a dokumentace byly prováděny v průběhu postupných úprav a oprav částí klášterního areálu v letech 2018 a 2019. V roce 2018 se jednalo především o dokumentaci náleзовých situací při JZ vstupu do ambitu a v patře v téže pozici, dotčené vybudováním výtahu. V roce 2019 probíhaly práce zejména v patře jižního křídla, kde došlo k významnému nálezu zčásti dochované gotické cihlové jižní fasády (obr. 5: A). Ze statických důvodů zde ovšem došlo také k větším zásahům – byl přezděn cihlový dělicí štít ve středu jižního křídla (obr. 5: B–D).



Obr. 4. Praha 1-Malá Strana, Petřínské sady, kaple sv. Kříže – Kalvárie. Pískový portál v dodatečně probouraném otvoru vedoucí do suterénu v ose východní stěny. Dole profilace ostění (foto a kresba A. Piskáčková, 2019).



Obr. 5. Praha 1-Nové Město, čp. 753, Jungmannovo náměstí 19, klášter františkánů, jižní křídlo.

A – jižní obvodová zeď; nález gotického cihlového zdiva (**a**), zazdívka gotického okna (**b**); **B** – pohled od východu před rozebráním štítu; **C** – krov východně od dělicího štítu; detail poškozených rytých symbolů na komínovém tělese, demolovaném v roce 2019; **D** – cihlový štít mezi krovem západní a východní části, pohled od západu před rozebráním štítu; **E** – situace po rozebrání štítu mezi východním a západním krovem, pohled od severozápadu (foto L. Bar-toš, 2019).

Východně od něj byl snesen komín, na němž byla v omítce zachycena rytina neznámého významu (obr. 5: E). Pozoruhodná nálezová situace byla dokumentována také v severní místnosti spojovacího křídla mezi dvory. Pod podlahou patra / nad klenbou přízemí byl nalezen pozůstatek omítky s malbou; jednalo se o malovaný vlys mezi trámy někdejšího stropu, který zde klenbě předcházal v 17. století. Pozorován byl také otisk jednoho ze zaniklých trámů tohoto stropu. Při pokračující obnově klášterního areálu lze očekávat další podstatná zjištění.

Praha 1-Staré Město, čp. 158/I, Husova 20, Linhartská 3; konírny Clam-Gallasova paláce

Zpracovatel: Ing. arch. Kateřina Knotová

Dnešní barokní palác stojí na místě šesti středověkých domů. Největší z nich, tzv. Samuelovský dům v Husově ulici, který v sobě skrývá i fragmenty románského zdiva,¹ se stal po přestavbě na palác koncem 17. století hrabětem Gallasem de Campo výchozím bodem pro vznik nového vrcholně barokního paláce. Rodina Gallasů postupně přikoupila nejprve sousední faru kostela

1 Zdeněk DRAGOUN / Jiří ŠKABRAHA / Michal TRYML: Románské domy v Praze. Praha–Litomyšl 2002, heslo Dům čp. 158/I Clam-Gallasův palác, 124–128.

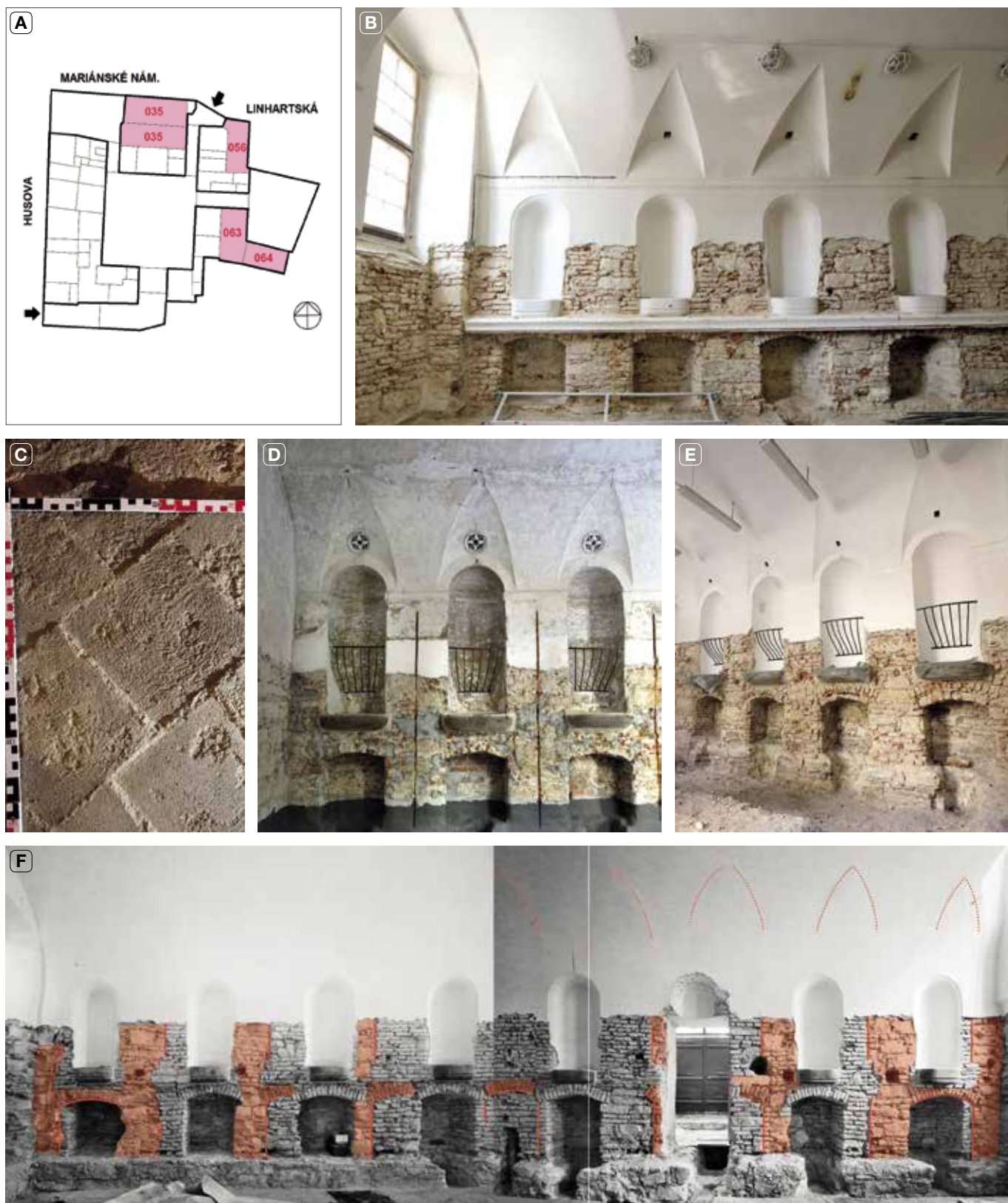
Panny Marie na louži a dům U Černého gryfa, na jejichž místě přibýlo v letech 1699–1700 severní křídlo paláce. Později v letech 1713–1715 získala další tři domy (U Tří medvědů, V Jámě Ilové a „dům kláštera sv. Anny“), aby na velké, zhruba čtvercové parcele mohla postavit čtyřkřídový palác s centrálním dvorem podle plánu Johanna Bernharda Fischera z Erlachu. Fragmenty středových domů většího či menšího rozsahu se dochovaly ve zdivu sklepa a přízemí. V půdorysech je také na mnoha místech patrné, jak mistrně se architekt vyrovnával s nepravidelným členitým tvarem parcely a pozůstatky starších konstrukcí, jejichž rozsah přesně neznáme, aby vytvořil barokně symetrickou impozantní stavbu.

V Clam-Gallasově paláci se nachází dnes pět koníren a v nich celkem třicet šest dochovaných koňských stání (obr. 6: A). Stopy po dalších dvou zrušených stáních jsou patrné v další místnosti, která s jednou stájí sousedí. Stání jsou řazena vedle sebe po delších stranách obdélných místností a sestávají ze zhruba oválného kamenného žlabu zasazeného do parapetu oválné niky zaklenuté konchou a spodní pravoúhlé niky zaklenuté segmentovou klenbou (obr. 6). Odvětrávací kanálky se nacházejí v lunetových výsečích nad konchami. Provedení a uspořádání stání se v jednotlivých konírnách mírně liší: ne/přítomnost odvětrávacího průduchu, poloha a průběh římsy, půdorysný tvar niky se žlabem, štukový detail hrany niky se žlabem, ne/přítomnost průběžného bidla, ne/přítomnost polodrážky v hraně spodní niky. Situaci shrnuje následující tabulka:

stáj č.	035 severní	035 jižní	056	063	064
šířka stání [cm]	186		175	170	170
lunetová výseč	–	–	✓	✓	✓
odvětrávací průduch	–	–	✓	✓	✓
římsa v patě klenby místnosti	–	–	✓	–	–
římsa v patách zaklenutí nik	–	–	–	✓	✓
výška horní niky [cm]	144	144	144	210	210
šířka horní niky [cm]	80	80	80	80	80
hloubka horní niky [cm]	29	29	30		50
odskok ve štuku v hraně horní niky	✓	✓	✓	–	–
šířka žlabu [cm]	66		64	90	98
výška žlabu [cm]	27		28		
hloubka žlabu [cm]	46	46	46		76
drážka na žlabu	✓	✓	✓	–	–
průběžné bidlo	–	–	✓	–	–
dvojitý záklenek dolní niky	–	–	–	–	✓
šířka dolní niky	85	85	85	80–85	80–85
hloubka dolní niky	50	55–60		50	60–65
polodrážka v hraně dolní niky	–	–	✓	✓	✓
stopy po jiném rozmístění stání	✓	✓	–	–	–
stopy po vyšším zaklenutí horních nik	–	–	✓	–	–

Pět místností koníren je v paláci rozvrženo tak, že se nacházejí na místě čtyř středověkých domů. To, že se provedení koňských stání v detailech liší, považujeme tedy za jednu z indicií, že zde bylo využito při stavbě paláce starších konstrukcí. Nejvýmluvnější stopou po využití původních konstrukcí je omítka na zadní straně dolních nik v severní lodi konírny 035, která zabíhá i za jejich záklenky a pilíře mezi nimi. Stěna s nikami koňských stání tak zde vznikla jako předstěna již existující zdi staršího domu.

Zajímavou stavební úpravu sledujeme v dvojtraktové konírně 035 v severním křídle paláce při Mariánském náměstí. Po otlučení omítek je jasně patrné, že současný počet osmi stání v severní i jižní lodi vznikl přestavbou ze staršího rozvržení s devíti stáními v jedné lodi. Z podrobného průzkumu (obr. 6: F) jsme zjistili, že krajní stání zůstala téměř na místě, někde i s využitím původních segmentových záklenků dolních nik. Zbývajících šest stání bylo – při částečném zachování stávajícího zdiva – v pravidelném rozestupu rozmístěno mezi nimi. Lehce patrné jsou v klenbě koníren i hrany zazděných trojúhelných výsečí odpovídajících staršímu rozložení mohutnějšího stání. Poměrně náročná přestavba byla podle všeho spojená s potřebou ustájení jiného, většího plemena koní.



Obr. 6. Praha 1-Staré Město, čp. 158, Husova 20, Linhartská 3, Clam-Gallasův palác – konírný, 18. století.

A – schéma půdorysu přízemí s vyznačením prostorů pěti konírní;

B – konírna 056, pohled k východu, průběžné bidlo z profilovaného trámu opatřeného oplechováním; průběžná pateční římsa klenby místnosti; skladba stání sestává ze spodní niky, horní niky se žlabem a lunetové výseče, v níž je v některých konírnách odvětrání;

C – konírna 035, detail otisku špalíkové dlažby;

D – konírna 063, pohled k západu; pateční římsa klenby místnosti zabíhá do horních nik, kde se mění na pateční římsu konchy; odvětrávací průduchy v lunetové klenbě jsou opatřeny ozdobnou mřížkou;

E – konírna 064, jižní stěna. Podezděné záklenky spodních nik, zřejmě za účelem vyrovnání výšky záklenků;

F – dvojtraktová konírna 035, jižní stěna; dokumentace přestavby konírní, změna z devíti stání na osm, červeně vyznačeno ponechané zdivo starší fáze (foto a kresba K. Knotová, 2019).

Praha 1-Staré Město, čp. 511/I, Havelská 3 přízemí obchodního prostoru a mezipatro

Zpracovatel: Ing. arch. Kateřina Knotová

Při adaptaci obchodního prostoru pro nového nájemce v levé části přízemí byla zjištěna existence prostoru mezi patra mezi přízemím a prvním patrem. Mezipatro se podařilo zpřístupnit a taktéž zdokumentovat. Klasicistní zaklenu-tí vysokého prostoru přízemí pomocí vynášecího eliptického pasu a dvou polí segmentové klenby (obr. 7: A) bylo pravděpodobně kolem roku 1930 přepatrováno železobetonovým žebírkovým stropem (obr. 7: B). Průvlak i žebírka jsou opatřeny okosením a imitují trámový strop.



Obr. 7. Praha 1-Staré Město, čp. 511, Havelská 3.

A – mezipatro nad přízemím, pohled k jihu směrem do ulice;

B – přízemní obchodní prostor druhotně přestropený, pohled k severu (foto K. Knotová, 2018).

Praha 1-Staré Město, čp. 553/I, Celetná 2, Kamzíková 7, dům U Sixtů náleзовé situace v západním dvorním objektu „C“

Zpracovatel: Ing. arch. Ladislav Bartoš, Mgr. Kristýna Kalousková

V roce 2019 probíhal operativní průzkum v západním dvorním objektu domu U Sixtů, označovaném v projektu stavby hotelu jako objekt „C“. Výchozím pramenem byl SHP zpracovaný Jiřinou Mukovou v roce 2017, který byl průběžně doplňován o nová zjištění.

OPD se zde věnoval místnostem přízemí, 1. a 2. patra. Vnitřní dispozice objektu nebyly s výjimkou přízemí dochovány. Dokumentováno bylo jak zdivo v interiéru, tak dvorní fasády všech



Obr. 8. Celetná čp. 553/I. Západní dvorní objekt. A – foto od severu, stav během rekonstrukce; B – první patro; náleзовé situace v jižní části dvorní fasády s částečně dochovaným ostěním goticko-renesančního okna *in situ*; a – cihlový vylehčovací záklenek; b – profilovaný kamenný překlad a část stojky ostění *in situ* (vystupující část profilace odsekána); c – vložený cihlový záklenek klasicistního okna; d – druhotně vyzdělá špaleta mladšího okna v místě někdejšího ostění okna původního; C – přízemí, částečně odhalené zdivo jihozápadní obvodové zdi z břidlice, kterou objekt sousedí s domem čp. 1094 (foto K. Kalousková, A+B: 2019, C: 2020).



Obr. 9. Celetná čp. 553/I. Západní dvorní objekt. Poloha dvorního křídla (objektu C) vyznačená na výkrese tzv. blokového pasportu přízemí bloku mezi Staroměstským náměstím, Železnou, Kamzíkovou a Celetnou ulicí. Červeně zvýrazněny nově zjištěné raně gotické zdi z břidlic. (Podklad kolektiv autorů SÚRPMO, 1960; úprava L. Bartoš, 2020.)

podlaží (obr. 8: A). Kromě analýzy hmoty zdiva byla pozornost věnována také výskytu viditelných, druhotně užitých kamenných článků ve zdivu.

Podrobněji byly analyzovány vybrané složité náleзовé situace především na východní zdi v 1. a 2. patře (zevnitř i zevně) tvořící východní dvorní fasádu objektu. Zde byla též provedena profesionální fotodokumentace jednotlivých úseků zdiva. Jsou zde částečně dochovány pozdně středověké/raně novověké náleзовé situace (obr. 8: B).

Za významné považujeme také zjištění ohledně charakteru jihozápadní parcelní zdi tohoto dvorního objektu. Ta je vyzděna z břidlicového řádkovaného zdiva (obr. 8: C), u něhož předpokládáme nejspíše raně gotický původ (13. století). Zdivo obdobného charakteru bylo zjištěno také v podzemní úrovni nedaleké parcelní zdi mezi čp. 547 a 1094 (obr. 9).

Praha 1-Staré Město, čp. 598/I, Celetná 11, Štupartská 6, dům U Zlatého jelena fasáda zadního uličního křídla

Zpracovatel: Ing. arch. Kateřina Knotová

Při rekonstrukci fasády bylo dokumentováno lokálně odhalené zdivo, a to převážně opukové, s příměsí cihel zejména v armování okenních otvorů. Bylo zjištěno, že s novostavbou sousedního činžovního domu z roku 1896 na západní straně, který ustupuje za původní uliční čáru, byla sousedská zeď v délce cca 4 m opatřena cca 20 cm tlustou cihelnou plentou (obr. 10: D) a stěna upravena jako pohledová s okny v 1. a 2. patře (obr. 10: A). Okenní otvory byly zřejmě prolomeny již na konci 19. století. Štuková výzdoba pochází z doby výměny oken a jejich posunutí za líc fasády, provedené podle všeho při komplexní obnově Královské cesty, resp. její první etapě v Celetné ulici a na Staroměstském náměstí v letech 1986–1988. Štukové okenní šambrány byly provedeny jako volná kopie barokních šambrán (obr. 10: B, C).



Obr. 10. Štupartská čp. 598/I. Fasáda zadního uličního křídla. **A** – stav po rekonstrukci, pohled od západu; **B, C** – porovnání štukové výzdoby okenních šambrán: barokní (**B**) a novodobé (**C**); **D** – detail cihelné plenty na bočním úseku fasády (foto K. Knotová, 2019).

Praha 2-Nové Město, Apolinářská, kostel sv. Apolináře dokumentace odhaleného zdiva západní fasády kostela

Zpracovatel: Ing. arch. Ladislav Bartoš

V rámci opravy západní fasády kostela byly v roce 2019 otlučeny omítky štítu a spodní části fasády. Odstraněné omítky byly novodobé, převážně z poslední opravy provedené kolem roku 1990. Zdivo pod nimi je z větší části středověké z doby výstavby kostela, zčásti z mladších úprav a oprav. Cihlové zdivo štítu pochází z Mockerovy obnovy kostela. Štít byl tehdy zřejmě vyzděn znovu jako vcelku věrná kopie předchozího.

Nejvýraznějším prvkem fasády pod štítem je zazděné hrotité západní okno (obr. 11). Jako zazděné je podchyceno již na Willenbergově kresbě z roku 1602; k jeho zazdění mohlo dojít již poměrně brzy po výstavbě kostela, podobně jako tomu bylo např. u jeho jižního portálu. Nad ostěním tohoto zrušeného okna se nachází cihlový segmentový vylehčovací pas z konce 19. století. Na armovacích pískovcových kvádrech nárožního opěráku nebyly nalezeny žádné kamenické značky, pouze jeden rytý nápis z 19. či 20. století. Část kvádrů byla vyměněna při opravách v průběhu posledních dvou staletí, část se dochovala ze středověku.

*Ladislav Bartoš, Kristýna Kalousková, Kateřina Knotová,
Anna Piskáčková, Matouš Semerád*



Obr. 11. Kostel sv. Apolináře. Fragment ostění zazděného hrotitého okna v západní stěně kostela v průběhu obnovy omítky (foto L. Bartoš, 2019).

Seznam akcí OPD v roce 2019

(nálezné zprávy jsou uloženy v dokumentačních fondech NPÚ ÚOP v Praze)

- Praha 1-Hradčany, čp. 164/IV, Úvoz 16, dům U Bílé čelisti; valeně klenutá místnost (sklep) v zadním domě (dvorním křídle) se stopami staré terasové zdi (M. Semerád, L. Bartoš)
- Praha 1-Malá Strana, Petřínské sady – Růžový sad; kaple sv. Kříže – Kalvárie (A. Piskáčková)
- Praha 1-Nové Město, čp. 753/II, Jungmannovo náměstí 19, františkánský klášter; nálezy zejména v patře kláštera (L. Bartoš)
- Praha 1-Staré Město, čp. 158/I, Husova 20, Linhartská 3, Clam-Gallasův palác; konírny (K. Knotová)
- Praha 1-Staré Město, čp. 511/I, Havelská 3; přízemní obchodního prostoru a mezipatro (K. Knotová)
- Praha 1-Staré Město, čp. 553/I, Celetná 2, Kamzíkova 7, dům U Sixtů; nálezné situace v západním dvorním objektu „C“ (L. Bartoš, K. Kalousková)
- Praha 1-Staré Město, čp. 598/I, Celetná 11, Štupartská 6, dům U Zlatého jelena; fasáda zadního uličního křídla (K. Knotová)
- Praha 2-Nové Město, Apolinářská, kostel sv. Apolináře; dokumentace odhaleného zdiva západní fasády kostela (L. Bartoš)